

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Ad Guilielmum Bellaïum Langeum, Apud Subalpinas Gentes Proregem, In
Orationum Ciceronis Partem Secundam. IV. Argumentum.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-198567

contulit? Cùm etiam magnis Principibus, tui similis, ita me commendaris, ut, iudicii tui testimonio permoti, non minimis ad se præmiis evocarint. Quæ cùm recordor, etsi me ipsum probè novi, tamen interdum mihi assentor, & mihi aliquid videor esse, quòd à te sim ornatus. Hæc me inanis ambitio ita delectat, ut illum dolorem, quem ex difficultate capio remunerandi, si non tollat, minuat quidem certè. Quamquam is es, qui te satis superque remuneratum existimas, si modò id, quod dedisti, ab eo, qui accepit, intelligis memoriâ teneri. Quo in officio præstando, noli credere quemquam esse, qui me vincat. Et hujus quidem rei, confido fore, ut aliquando, ejusmodi à me signa dentur, quæ nullum cuiquam de mea in te voluntate dubitandi locum relinquant. Nunc earum rerum, quas ipsi quidem hoc tempore possumus, maxima, primum, ut dixi, Ciceronis orationum volumen in tuo nomine apparebit. Omnino neque amplitudine tua, neque iis officiis quæ in me contulisti, digna res videtur; sed, ut spero, muneris nostri tenuitatem humanitatis tuæ magnitudo sublevabit.

AD GVILIELMUM BELLAJUM
 LANGEUM, APUD SUBALPINAS GEN-
 TES PROREGEM, IN ORATIONUM CI-
 CERONIS PARTEM SECUNDAM,

IV.

ARGUMENTUM.

*Bellajo secundam partem Orat. Ciceronis dedicati-
 rum, principio excusat se, si forte ipsum regis negotiis occu-
 patum*

patum intempestivè adeat, cum magni referat, quo tempore quidque agatur; Deinde ipsum laudat, quòd in ipsis occupationibus literas tractet: quòd ipse aliquid scribat, & illustrem suam familiam scriptis illustriorem reddat: quòd fratrem habeat Cardinalem: quòd sit ubique locorum clarissimus: quòd ab omnibus ametur: inter quos cum ipse quoque sit, ejus rei testem voluit esse, secundam partem orationum Cic. in qua quid prestiterit, ejus judicio submittit.

Magni refert, Bellai ornatissime, quo quidque tempore agatur, & ad omnes res non parvum habere momentum solet occasio quædam & commoditas, qua uti dicuntur ii, qui nihil, nisi loco facere consueverunt. Nam quemadmodum pictorum tabulæ certo loco positæ, delectant; eademque minùs bono lumine constitutæ, non item eorum, qui spectant, oculos tenere solent: sic actiones nostræ, mirum est, quantum opportunitate commenduntur: ut interdum plus in tempore, quam in ipsa re, positum esse videatur. Quod ego cum semper judicasset, tamen non sum veritus, quin tibi in iis rebus vel maximè occupato, quas Rex Christianissimus, & post hominum memoriam maximus, tuæ fidei diligentique mandavit, hoc ipsum, quòd nunc à me proficiscitur, officium futurum esset vel jucundissimum. Nam etsi magna tibi est gravissimorum negotiorum imposita moles, quam tu summa tua cum laude, & omnium penè gentium admiratione sustines; tamen in ipsa illa occupatione ita te literarum tractatio delectat, ut & legas cum voluptate, quæ alii scripta relique-

tunt, & scribas ipse, quæ à posteris cum admiratione perpetuò legentur. Ex quo illud consequeris, ut non modò Regis voluntati servias, quod est summa laude dignum; sed etiam posteritati consulas, quò laudabilius esse nihil potest. Itaque tantum abest, ut à majoribus tuis omni decore affluentibus, ad te ornandum quidquam haurias, ut etiam in te sit, quod ad illos redundet. Nam, si tibi aliundè petenda sit laus; unde plura suppetant ornamenta, quàm à fratribus tuis, maximeque ab eo, qui à Paulo III. ita est in Cardinalium Collegium cooptatus, ut ei summus Pontifex amplissimam dignitatem, non quasi optatam concessisse, sed quasi debitam persolvisse videatur? Cui quidem viro, cum ad summam gloriam nihil desit; cumque item tibi ea res abunde adsint, quibus homines hominibus antecellere videntur: tamen sit vestra bonitate, & sapientiâ, ut vicissim & tu in illius dignitate, atque amplitudine, & ille in ingenio atque virtute conquiescat tua. Uterque vero magna apud Regem prudentissimum, & summo iudicio præditum auctoritate, magno estis apud omnes nomine, & gloriâ. Nam tu quidem, quis est tam longinquus, cui notissimus non sis? Non ex præsentis corporis forma, (quancquam multas provincias Regis legatus obisti) seu ex imagine ingenii tui; quam verissimis eloquentiæ coloribus expressam in tuis scriptis licet intueri. In hac cum & naturæ tuæ bonitas, & virtutis eximia præstantia cernatur: sequitur, ut ex ea, qui te norant, iidem ament. Quorum ego in numero cum ita essem, ut nemini concederem;